

Piatok 2. týždňa

Mk 3,13-19

Povolanie

Vzbudiť povedomie, že každý je zodpovedný za svoje povolanie, ktoré má od

Krista –šíriť Božie kráľovstvo

Každý sme iný. Ináč vyzeráme, naše vlasy postava, tvár, schopnosti sú rôzne, nik nie je taký istý, ako jeho sused. Máme rôzne zamestnania, koníčky, záujmy. Predstavme si, že všetci by sme boli napr. záhradníkmi, naše okolie by bolo ako v rajskej záhrade, ale čo by sme robili v zime a kto by robil to, čo ostalo. Čo by sme jedli, ako by sme sa dostali do zamestnania, kto by nás ošetril, keby sme si zlomili nohu, alebo na čo by sme sa doma pozerali, keby nebolo televízie a toho, kto by sa staral o programy, ktoré tak radi obľubujeme?

Ježiš v evanjeliu povoláva svojich učeníkov do svojej služby. **„Povolal k sebe tých, ktorých sám chcel a oni prišli k nemu“** (Mk 3,13).

Po noci strávenej v modlitbe si Ježiš vyvolil dvanástich apoštolov, aby prebývali s ním a neskôr pokračovali v poslaní na zemi. Evanjelista zaznamenal i ich mená a mohli sme si ich aj vypočúť. Stávajú sa predmetom veľmi zvláštnej lásky. Týmto výberom Pán kladie základy svojej Cirkvi. Dvanásť mužov je akoby dvanásť patriarchov nového Božieho ľudu – Cirkvi. Prečo práve týmto mužom sa dostalo takej priazne a prečo nie iným možno schopnejším a učenejším, ako boli oni ? Nevieme odpovedať prečo práve títo. **„Povolal k sebe tých, ktorých sám chcel. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás“** (Jn 15,16). Kristus si vyberá svojich vlastných a voľba je ich jediným titulom. Pán Ježiš zo svojej autority povoláva naliehavo, ale súčasne jemne, práve tak, ako Jahve povolal svojich poslov a prorokov: Mojžiša, Samuela, Izaiáša...Tí, ktorých povolal si nikdy svoje povolanie, na ktoré boli vybraní nezaslúžili, ani svojím dobrým správaním, ani osobnými kvalitami. **„On nás...povolal svätým povolaním, nie pre naše zásluhy, ale zo svojho rozhodnutia a milosti“** (2 Tim 1,9).

Aj nás Pán povoláva do svojej služby, možno ináč ako svojich učeníkov, ale povoláva, to je isté. Má pre nás aj úlohy, ktoré na nás čakajú práve tam, kde sa nachádzame. A aká je naša úloha? Pretlmočiť posolstvo evanjelia do prostredia, kde žijeme, aby bolo v ňom cítiť, že tam prebýva Boží služobník.

Keď sa človek vloží celý do úlohy, ktorú chce robiť je veľmi vynaliezavý a vie dokázať mnoho, príkladom toho sú aj príklady svätých, mučeníkov, misionárov, ktorí pre lásku ku Kristovi sa dokázali zrieknuť všetkého a nič im nebolo ťažké urobiť pre meno Ježiš.

To, že starať sa o kvetinky je pekné a milé i užitočné, nemôže to robiť každý. Ale čo môže robiť každý, je hlásať Ježišovo evanjelium. Nie všetci rovnako rovnakými slovami, či skutkami, ale v rôznosti a rozmanitosti, akú náš svet potrebuje. On chce konať cez nás, aby jeho slová bolo počuť všade. To je naše spoločné poslanie, pre ktoré nás Ježiš stále povoláva. Nebojme sa, že to bude náročné, on je s nami stále, a pomôže nám pri prekonávaní prekážok.

Prijmime ho do svojho srdca, aby sme boli ním posilnení a žili v jeho prítomnosti, čo bude iste cítiť aj v našom okolí. Kristus chce vstúpiť prostredníctvom nás všade, nezatvárajme našim blízkym pred ním dvere.

Amen.